

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 11269/2558

บริษัทขนส่ง จำกัด โจทก์ นายมานิตย์ ชันทอง โดยนางสาววนิดา ชันทอง ผู้เข้าเป็นคู่ความแทน กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 193/30, ป.วิ.พ. มาตรา 225,
พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 มาตรา 31, ป.พ.พ. มาตรา 448,
พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 มาตรา 56

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 1 ต่อศาลแรงงานกลางเป็นคดีระหว่างนายจ้างและลูกจ้างเกี่ยวกับการทำงาน ตามสัญญาจ้างแรงงาน หาใช่เป็นคดีละเมิดอย่างเดียวนั้น เพราะโจทก์กับจำเลยที่ 1 เป็นนายจ้าง ลูกจ้างมีข้อผูกพันตามสัญญาจ้างแรงงานต่อกัน นอกจากจำเลยที่ 1 ทำละเมิดต่อโจทก์แล้ว ยัง ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานอันเป็นการผิดสัญญาจ้างแรงงานด้วย และตาม หนังสือรับรองและคำประกัน ข้อ 2 ก็ระบุว่า "หากปรากฏว่าระหว่างที่จำเลยที่ 1 ทำงานได้ทำ ความเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใดให้แก่โจทก์ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นโดยเจตนาหรือ ประมาท จำเลยที่ 2 ยอมรับผิดในความเสียหายนั้นๆ และยอมชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์ตาม จำนวนที่เสียหายไปนั้นทั้งสิ้น รวมทั้งความเสียหายทั้งปวง ซึ่งโจทก์ต้องรับผิดชอบต่อ บุคคลภายนอกในฐานะนายจ้างของจำเลยที่ 1 ด้วย โดยไม่จำกัดวงเงิน และให้ถือว่าจำเลยที่ 2 เป็น ลูกหนี้ร่วม..." ข้อผูกพันของจำเลยที่ 1 ที่มีต่อโจทก์จึงหมายถึงจำเลยที่ 2 คำประกันความรับผิด ของจำเลยที่ 1 ตามสัญญาจ้างแรงงานด้วย สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอัน เกิดจากการผิดสัญญาจ้างแรงงานไม่มีกฎหมายกำหนดอายุความไว้เป็นอย่างอื่น จึงมีอายุความ 10 ปี ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/30 มูลละเมิดระหว่างจำเลยที่ 1 และโจทก์ตามสัญญาจ้างแรงงานเกิด เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2544 จำเลยที่ 1 ได้ผ่อนชำระหนี้ให้แก่โจทก์เดือนละ 1,350 บาท ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2546 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2548 อันเป็นการผ่อนชำระหนี้ขณะยังไม่พ้นกำหนด อายุความ 10 ปี จึงมีผลทำให้อายุความในส่วนนี้สะดุดหยุดลงและเริ่มนับใหม่ถัดจากวันผ่อน ชำระหนี้โจทก์ครั้งสุดท้ายคือเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2548 ทั้งการที่โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองให้รับผิด วันที่ 6 กันยายน 2550 ยังไม่พ้น 10 ปี นับจากวันที่ 17 ธันวาคม 2544 คดีโจทก์สำหรับจำเลย ทั้งสองจึงไม่ขาดอายุความ ส่วนที่โจทก์อุทธรณ์ว่า ฟ้องแย้งของจำเลยที่ 1 เป็นฟ้องเคลือบคลุมนั้น โจทก์มิได้ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในคำให้การแก้ฟ้องแย้ง และมีข้อปัญหาอันเกี่ยวด้วย ความสงบเรียบร้อยของประชาชน จึงเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลแรงงานกลาง ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ประกอบ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 31 ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันใช้เงิน 2,151,280 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยที่ 1 ให้การขอให้ยกฟ้องและ ฟ้องแย้งขอบังคับโจทก์จ่ายเงินกรณีให้ออกจากงาน 6 เท่าของเงินเดือน เป็นเงิน 142,200 บาท คืบ เงินประกัน 50,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี จนกว่าจะชำระเสร็จ คืบเงินภาษี กองทุนเลี้ยงชีพที่ยังไม่จ่ายคืน 28,000 บาท แก่จำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 ให้การขอให้ยกฟ้อง ระหว่าง

พิจารณาของศาลแรงงานกลาง จำเลยที่ 1 แกล้งไม่ตั้งใจเรียกร้องเงินประกัน ศาลแรงงานกลาง พิจารณาแยกฟ้องโจทก์ให้โจทก์จ่ายค่าชดเชยให้จำเลยที่ 1 จำนวน 122,100 บาท พร้อมดอกเบี้ย อัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันฟ้องแย้ง (วันที่ 1 พฤศจิกายน 2550) จนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าขอ อื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา จำเลยที่ 1 ถึงแก่ ความตาย นางสาวนิตา ทายาทของจำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องขอเข้าเป็นคู่ความแทน ศาลฎีกาอนุญาต ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า คดีขาด อายุความหรือไม่ ซึ่งศาลแรงงานกลางฟังข้อเท็จจริงว่า โจทก์เป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัด กระทรวงคมนาคม จำเลยที่ 1 เป็นลูกจ้างโจทก์ตำแหน่งพนักงานขับรถ มีหน้าที่ขับรถยนต์โดยสาร ประจำทาง มีจำเลยที่ 2 คำประกันการทำงานของจำเลยที่ 1 ต่อโจทก์ ระหว่างที่จำเลยที่ 1 ขับ รถยนต์โดยสารของโจทก์ หมายเลขทะเบียน 12-3405 กรุงเทพมหานคร รับผู้โดยสารจากจังหวัด ลำพูนแล่นมาตามถนนสายเอเชียมุ่งหน้ากรุงเทพมหานคร ถึงบริเวณหมู่บ้านวิไล ตำบลท่าพุทรา อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร รถได้เฉี่ยวชนราวสะพานทางด้านขวาแล้วเสียหลักแล่นลง ข้างถนนด้านซ้าย เป็นเหตุให้มีผู้โดยสารได้รับบาดเจ็บ รถยนต์ของโจทก์และราวสะพานของ กรมทางหลวงได้รับความเสียหาย โจทก์ได้خذใช้ค่าเสียหายให้กรมทางหลวงไปแล้ว แล้ววินิจฉัยว่า โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยที่ 1 ลูกจ้างและจำเลยที่ 2 ผู้คำประกันร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย อันเกิดจากการกระทำโดยประมาทในขณะปฏิบัติงานตามหน้าที่ของจำเลยที่ 1 นิติกรของโจทก์ได้ รายงานเรื่องตามลำดับชั้นจนสุดท้าย รองผู้จัดการฝ่ายอำนวยการของโจทก์มีคำสั่งให้จำเลยที่ 1 รับผิดชอบโจทก์ กรณีถือได้ว่าโจทก์รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะต้องใช้จ่ายสินไหมทดแทนแล้ว เมื่อ โจทก์ฟ้องคดีนี้เกินกว่า 1 ปี คดีจึงขาดอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 448 นั้น เห็นว่า โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 1 ต่อศาลแรงงานกลางเป็นคดีระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง เกี่ยวกับการทำงานตามสัญญาจ้างแรงงานหาใช่เป็นคดีละเมิดอย่างเดียวไม่ เพราะโจทก์กับจำเลย ที่ 1 เป็นนายจ้างลูกจ้างมีข้อผูกพันตามสัญญาจ้างแรงงานต่อกัน นอกจากจำเลยที่ 1 ทำละเมิดต่อ โจทก์แล้วยังฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานอันเป็นการผิดสัญญาจ้างแรงงานด้วยและ ตามหนังสือรับรองและคำประกัน ข้อ 2 ก็ระบุว่า "หากปรากฏว่าระหว่างที่จำเลยที่ 1 ทำงานได้ทำ ความเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใดให้แก่โจทก์ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นโดยเจตนาหรือ ประมาท จำเลยที่ 2 ยอมรับผิดในความเสียหายนั้นๆ และยอมชดใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ตาม จำนวนที่เสียหายไปนั้นทั้งสิ้น รวมทั้งความเสียหายทั้งปวง ซึ่งโจทก์ต้องรับผิดชอบต่อ บุคคลภายนอกในฐานะนายจ้างของจำเลยที่ 1 ด้วย โดยไม่จำกัดวงเงินและให้ถือว่าจำเลยที่ 2 เป็น ลูกหนี้ร่วม..." ข้อผูกพันของจำเลยที่ 1 ที่มีต่อโจทก์ จึงหมายถึงจำเลยที่ 2 คำประกันความรับผิด ของจำเลยที่ 1 ตามสัญญาจ้างแรงงานด้วย สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอัน เกิดจากการผิดสัญญาจ้างแรงงานไม่มีกฎหมายกำหนดอายุความไว้เป็นอย่างอื่น จึงมีอายุความ 10 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/30 หาใช่ 1 ปี ตามที่ศาลแรงงานกลาง วินิจฉัยไม่ มูลละเมิดระหว่างจำเลยที่ 1 และโจทก์ตามสัญญาจ้างแรงงานเกิดเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2544 จำเลยที่ 1 ได้ผ่อนชำระหนี้ให้แก่โจทก์เดือนละ 1,350 บาท ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2546 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2548 อันเป็นการผ่อนชำระหนี้ขณะยังไม่พ้นกำหนดอายุความ 10 ปี จึงมีผล ทำให้อายุความในส่วนนี้สะดุดหยุดลงและเริ่มต้นนับใหม่ถัดจากวันผ่อนชำระหนี้โจทก์ครั้งสุดท้าย คือ เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2548 อีกทั้งการที่โจทก์มาฟ้องจำเลยทั้งสองให้รับผิดชอบวันที่ 6 กันยายน 2550 ยังไม่พ้น 10 ปี นับจากวันที่ 17 ธันวาคม 2544 อีกด้วย คดีโจทก์สำหรับจำเลยทั้งสองจึงไม่

ขาดอายุความ อุทธรณ์ของโจทก์ฟังขึ้น แต่ปัญหาว่าจำเลยที่ 1 ในฐานะลูกจ้างจะต้องรับผิดชอบ โจทก์ในฐานะนายจ้างหรือไม่ เพียงใด และจำเลยที่ 2 ในฐานะผู้ค้ำประกันการทำงานของจำเลยที่ 1 จะต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ต่อโจทก์หรือไม่ เพียงใดนั้น จะต้องมาจากข้อเท็จจริงในส่วน การกระทำของจำเลยที่ 1 ว่า ได้กระทำความผิดหรือผิดสัญญาจ้างแรงงานต่อโจทก์หรือไม่ ซึ่ง ศาลแรงงานกลางยังมิได้รับฟังข้อเท็จจริงและวินิจฉัยให้เป็นไปตามคำฟ้องและคำให้การ และผล ของคำวินิจฉัยนั้นอาจมีผลให้เปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยในส่วนของฟ้องแย้งของจำเลยที่ 1 ในส่วนที่ จำเลยที่ 1 ฟ้องแย้งขอให้โจทก์จ่ายเงินกรณีออกจากงานซึ่งศาลแรงงานกลางให้โจทก์จ่าย ค่าชดเชยแก่จำเลยที่ 1 จึงเห็นสมควรย้อนสำนวนไปให้ศาลแรงงานกลางรับฟังข้อเท็จจริงและ วินิจฉัยในปัญหาว่าจำเลยที่ 1 กระทำความผิดหรือผิดสัญญาจ้างแรงงานต่อโจทก์หรือไม่ และต้อง รับผิดชอบต่อโจทก์หรือไม่ เพียงใด จำเลยที่ 2 ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ต่อโจทก์หรือไม่ เพียงใด แล้ววินิจฉัยในส่วนของฟ้องแย้งของจำเลยที่ 1 ในประเด็นดังกล่าวอีกครั้งหนึ่งโดยอาศัยข้อเท็จจริง ที่รับฟังใหม่ข้างต้น ที่โจทก์อุทธรณ์ว่า ฟ้องแย้งของจำเลยที่ 1 เป็นฟ้องเคลือบคลุมนั้น โจทก์มิได้ ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในคำให้การแก้ฟ้องแย้งและมีใช้ปัญหาอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของ ประชาชน จึงเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลแรงงานกลาง ต้องห้ามอุทธรณ์ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 31 ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย พิพากษาแก้ เป็นว่า ให้ยกคำพิพากษาศาลแรงงานกลางในส่วนที่พิพากษาให้ยกฟ้องโจทก์และที่ให้โจทก์จ่าย ค่าชดเชยแก่จำเลยที่ 1 ให้ศาลแรงงานกลางฟังข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในปัญหาว่า จำเลยที่ 1 กระทำ ละเมิดหรือผิดสัญญาจ้างแรงงานต่อโจทก์หรือไม่ และต้องรับผิดชอบต่อโจทก์หรือไม่ เพียงใด จำเลยที่ 2 ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ต่อโจทก์หรือไม่ เพียงใด และโจทก์จะต้องจ่ายเงินกรณีออกจากงาน แก่จำเลยที่ 1 ตามฟ้องแย้งหรือไม่ เพียงใด หากศาลแรงงานกลางเห็นว่า ข้อเท็จจริงดังกล่าวจะ เป็นผลให้คำพิพากษาเปลี่ยนแปลงก็ให้ศาลแรงงานกลางพิพากษาคดีใหม่ ตามพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 56 วรรคสองและวรรคสาม นอกจากนี้ก็แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลแรงงานกลาง

องค์คณะ

วิธวิทย์ หิรัญรุจิพงศ์ · วิชัย เอื้ออังกณากุล · นิยุต สุภัทรพาหิรผล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/11269/2558>